

חכזבר השמייה

סושב ט ב ז

ט.ט.ט.

פדרטוקרייל סס, 85

מצחית ורעדת החוץ רהבטהן

שחתקייטם בירם ג', כ"ח אולול תרכ"ז - 3.10.67 בשעה 09.00

ג.ג.ג.ג.ג.

הכלי הרכזת

ד. הכהן - י.ג.ג.
 מ. אגא
 א. בן-אליעזר
 י. הרדי
 י. חזק
 ג. כהן
 י. מרידור
 ט. פלט
 ג. צימרמן
 ק. צור
 ח. אדרוק
 י. דפאל

ט.ט.ט.ט.ט.

ראש המפלת סר ל. אטברל
 שר הבטחון דב-אלוף מ. דיבין
 הרמטכ"ל ג. דבין
 אלוף א. דריב - ראש אמ"ן
 מ"ע. יפה - מזכיר מדינת לראש המפלת
 אל"מ י. ליזאדור - מזכיר צבא לראש המפלת
 סגן מ. דוביגודביץ - שליש לשר הבטחון

ט.ט.ט.ט.ט.

לקח חלקה 9 ח"מ"

— — —

חסרים עמודים

158 גרכזוקן

3, 10, 1967

אגד' פרותה אמת היזקיה

חרט-יר ד. הכהן

בנידעתך לפקח בדינון על גורשא חדש, רחוא - עתיד מדיינות ישראל המורחבת, מה אדרשנות המפעילה רוח חייא מתחכזהה.

שאנדר מיציגים פה את האגדת בוליה, הרוי יש מקום לשם דירוח ספרי שד הבשורה על התרבות שברוד לאחריותם.

על חטחונו רב אלון פ.דיין במידה ימתגש א' בפרטציה מפורטת - ימסדרה
אלוף ידרון במידה והסדרה בהערכה שדר החטחונו -
אנו עכבי אפיה זול' חשלה היאן מה רצויים אתם לטמע?

היד"ר ד. היבנה: גם צבין חמדייה וגם התקגידות האחדרת מקידרות, שירדן נשבית. וגם אם זורקים אבן או הבדוד לסלריה, הרי ברזר שירדן בפגייה. לי לא חיו אף פנים אשליה לאבוי חוטפיין. אדרת בכל מהו החזרזים בפערם סטוף. היחתי רוחה לדעתם את ים משה מושג בברזרתין של חוטפיין אם לא? ימבע וזהוא מסיע לפערלווה אלה.

הנ' הבוחנו רב-אלוף מ.דיז'ז יש להפריד בין שלחת דבריתו האחד - הגבול המצרי; השני - המרי במקור ישראל; השלישי הפליט -

המייחד בפרוליה האחדוות בחמדיה בכך, שחי
בעונה כל ירד אגדיהם פפבר לבזרל האידרכי, איבגי יודע אם זו תרואה של
מדבזות או של טיגורי במדיביות, יתכן שכן ויתכן שלא. הדבר הזה אxxxxxxxxxxxxxx
ספיטידגן בפצע בפייה קשה, כי עד כה חימת המדייניות ברודת היינץ ממסימט
לחנטיקום כל פקמותיהם, ופשיגו את אשל עסיגן. לא כן במקלה זה. איבגן
יכרלים להתחנוקת אחריו העקבות פטר לגבול, רדא זרמיה חאלתו אם לשורה
פנולם גבולה, אם לא? ואם כן - הום גטמוכזם הקורבט, אם לא?

בג' מבחן במת' היקף הפעולות יט סדרי, כתבה של
בוגר במקב' לח'מה עם ירדן, איזגדו יכולות לעשו מטהו צפיר מבחן השידור
בכליים צבאיים.

כל כל מגדים עד חירם לא פבדרו את הירדן. לא
חצינו אותו. הועלם ה' הצפה לחת מכת אש ולפצע בוגביה מטהה ובטביה
בחוריה, דרכם - אבו פריבים - נאר אבס אל-פחח לחדריה. ביזתיים החלימה
וועדת הדרים לעזיזי בטחון, שלא לעשוד דבר כפור. באלב זה, איפוא, אידגד
פדרשת כל פcoleה. אם יישכגה הפעולות, טביסין בירדן, פעלת הנטלה בכל
חדרו.

אחר להכרזות חוטיין ולבמדתו פסחים אין חוטיין
מוציא את בטמו XXX כדי לנצח פעולות טרור. עקרונית, הוא א' דבר גבד
הպזרות, ובגלל שבי ביטוקים אחד - התגרות פלאג' יכלה להזכיר פה את
תוצבין. הנה אמר בפורה, כי פזרות אל-טהר הבאה ותברמנת לתגרות יפראליות,

דוח עדות חוויה וחתימתו
3.10.1967

.3.

ס. 6. 6. 6

שים בזען כדי לשבור את המרי הפלורי-זרוגי. ברגעיו מופיע הרוא מחמצד לפולוות אל-פתח אמל, שhort מכך את היפראליט, רהם ישברו את תברעת המרי, הקימית גבירה. חגי - אותו כבאות אל-פתח איין פלו-זרוגיות. אין חן יילך פשוריין סל חוסיין, לא מאגמי שלומן, לא מאגמי המלך. לא זה האלטנט חורייאלי לו, אך איין הרוא ברהג ללחם בחן.

הכזופיות, גם בגדר המזרחה, חיים חיים גראיות מהאגמים במקום שרודים, צבריםם במקום שרודים, חריצים במקום שרודים.

כברן, שבתוך ישראל, יש מקרים קשים. אין אשכדיות האפריקנית הרוא קשה. זה יכול להיות בקלהו, ואין לזה תרופה חדשתית, אפלו להכגיהם תיכון גם לאורטוברום.

אזריך ז. חפטון כמה נסגרירות זה היה עבין ערבי?

שם הפטון רב-אלוף מ.דיבין אדי טביה, סגן. בין הארכיביים המתו כבאים של אל-פתח בזכרונותם בחלם מל-אביב, גתביה, בת' קולבוז, אדרובוטים. אין תרופה פלאים ואין סגידה הרמטית, רכש טגביעים לחמידה, אפלו להכיה קולבוז במל-אביב.

לפצעין אל-פתח בדרך כלל או שחהיה איזו דינה, גם אורלי בירדן, טיביה טוודה שחאת, וזה זה ירע ויזממס; או שמהיה איזו דינה טוודה, וזה זה יגדל וירבת.

חטפיו שביריגר הרוא להכotta, לתפס, לפגע, לירות ולאורד. לעז פה זה הרוך לא דע. אחד החטפים הרוא גברת.

כמה צעפונ עד כה?

ס. 6. 6. 6

למעלה 5-150.

אלוף א. יריב

שם הפטון רב-אלוף מ.דיבין אורלי זה שליש, או אפיילו חזי, טליה חסותו בבעם, אך זה 150 סבין 200 הראנדרים שיטף לפרטיה. לא היה עוד פטולח, שלא הצלחן להתחקות על עקרותיה ולהציג לאגמים, ורקם כל זה תודות לט.ב. הפדוזר בתפיטה 150 מטר 200 אנטיבידים. יככל היה להיוות פט 10 יותר גרווע אלטלא הפייגר בחט כר. זה חולך לבטדי לא דע, וזה הדבר השיקרי.

גם מבחן האורינית האבורית הטעמה היא לשיפור. שבדה היא, כי אלטוקטיב בדק טישחרדרה, ברוד פאיין עוז אורה, ביצה מהיתה, מעד אחד שחדלנו את אל-חאטיב, אה סגד שגד גדרנו את החורא. אין דבר. גם הוא לאו"ם, שם יש עוז רביים כתרתו.

גאורויריה חסודרת בונדרון, אורלי גם בערך, אם בפינה לאטה אן בתי חספער, העקרות של סגירה צפופה. אין זה מקרה, שדרוגם בירופלים נא היתה המבוקשה, בה פלצ'ה השכיחה הרואפרה, חיתה מן הראסזים בטיחת בת' חספער, למחרת שדרוגם פה זרבך בסיפורה, לטראדית שדרוגם פה פלחצ'ה אט שער תפוגראביס, אפילו מה'ה שער הטרוגרביס לא חביבה להטומזנות.

ובמיזה ואיל-פתח ביזון מאורויריה צבריה, הר' המגמה של הפלחתה גמרי היה לירידתך רלא להטומזנות, ריש זיקה בין טני חדברים.

אשר למיצרים אזי פחורה רפהות בטוח, שזה סוף הפלחתה. אזי שופע כי יט במיצרים מעבר לבגדה כבל עספער 450 טבקים, בשלמותו הרעים ביוזם לא השבטי על פיקום מהיר בזה.

אליז'ק א. ריבין: יש 650 טבקים, אך כל יד הגודה יש בין 350 ל-400.

בנ' האמזרון דב אליז'ק ריבין: הדריזן שלחט צבאי קשה. היר' להם 900 ובערך יש להם כבד כ-600. במטרסיט יש להם כ-80% מה שחייה להם קודם. ארטיילריה - ברודאי. גם הפיקולות הרויסית מבהיכת האנדרקה היה הרבה יותר בזונה מאפר קודם לך. הם מלמדים עדיכת הכבידה, ריש אפילו איזורייקזיה על אמרבי לילית.

אידי חוטף, מהם מתקבבים את פלחת הפלחתה פכון, אך אידי ספידי, שכאסר אבל הפלדיים מתחילה להתגלבל פבין, הר' הו מתגלבל אחר כר פאליג', ר'תבן ובזקן אחד חפרץ מלחמה.

באמר איז'ן פרושם פלוט וראיין צען להסדר מזיד', דרבב לא טנקם, והרוכדים פעללים, וחאמדייקטים מחזיקים אודחן יבשים מבהיכת הגשם, הר' יקוט אוד אעם ערבי, שיב� ויאמר: לישראאל יש 150, ולצ'ר-800, כל רבטמי'ע או יטראש, ועל יד התעללה הרבה יותר קל להלהם, כי זה בכית'.

אידי אומר, יש החלטת לחסוך את הפלחתה, אך קז' החטאפורם וחתעהקרים, פלא להביע להסדר, אידי אלמנטים אלה אומרים אפסירות של מלחמה.

בבימ' שלחט על יד התעללה. כן איז'ן יושבים קרובי לדמוק רבן על יד הידרין, שהם הולכים ומגאים וארצם ערשים כל צען לקדמתם שלום. פידיש הדרברים - החלהמת, כי היסכימה שלצ'ר טם קפה להם איז', וזאת מביאה להטפזאצ'יזם, ובכל דיק של אש הרapk לנטפקה של חילופי אש, אידי אומר זו הערכתי. אידי סבואר, שאוצר מתקבבים לשלום. בז'ר, שאוצר מטזאים בקוריז', שיש בהם שפט חיכר וכל גדי'ה גדרון לאצטבות.

חיז'ק א. ריבין: אידי רק רג'ה לחודשי, כי איסרתי את בקשת סיפת בח'ל, שנחדרו של ה'כ' סרליין ימלא ה'כ' צ'סלאן את מקומו.

.5.

האם יש חתפתחוירות
באמריקה ובבריטניה?

שנ' הפטחוּן רְבָ-אַלְוֹף-מִדִּינִיּוֹ העמדה האמריקיקנית הרשטיין חייא, פטרם יעדמו בבדורם.. הצרפתים אמרו, שפה איזכבר או תחרזים התקודמים. אך יש לזכור, כי ביבשתייםعروשים האמריקיקנים סספנליין. זה עוד לא למסרים, וכטולו. מליא ירצה הצרפתים להירוח היחידים המספקים מסרים לישראל, פאם קג'ינו חיים בו י策רכו לפסק אה חוטפים. לישראל, ואמריקנים ימשיכו באטבהנו, נלא יסתירן, זאת, הוות' מהיה אדרוייה מאדן בונח. מבחן הצלחהו.

את אשם הם אריכים להעניד למי חזריהם חמורות מזרען. הצלפותם הורדיעו, שאמבם יט בדיחם לכבד את האתניותם. אך הירם וחאמדיקזים עשו כן את אשר עותחים, עליהם לברליאת העביזן.

בכדו. תירום שיאסטרבו האמריקנים לספק את המוצרים, ויהיו לחם אז א-תלי. כבוד חביעות קרבקרטיזה, הרוי יצמיזק אה חביבות אזאל' האלה לפני המוצרים אפילו הינט, כאשר אין לחם ערד חביעות קרבקרטיזה, הרוי הם ירדרדים למיזיגן. מה הם רודים - איברי ירדע איבם לבטים דבר, אך אם בחודש דצמבר, בחריד חזידון, יהיה להם חביעות קרבקרטיזה. הרוי יתרכז היומולדו. זו קופולציגית שלין. אורלי, איז העדבותי בכובנה.

כדי הם יבצעו בכורא חוץ את חחרזה. בפ' חז"ל כתית' טרוייניק, מהם ייכבדו את החזרדים רקיעים.

חיו"ר ד. הכהן: גם ז'ק בוגל הדרפתי אמר לי, כי אשר הרzman – יפרעם.

בר חפטון דב-אלוף ס. דיבין: הسؤال היה אם יטפח באשר חם ובהיר הספה חיונית.

תידיד דה הכהן:

**האם בכוונה חידעה, כי אין למנשביים, קברזים
ועירורם אסא טמירת כלוחמי וגם הגשם שיה-כידם**

במהלך חטלה נלקח טהרה

אם זהה הפטגון, חרי והוא חסום וצורה לחזק

לעומת הקרים. בודאי שחייבים אבו בראות וראשותם. לסתור על חזנאי, ועל
אלאגא שלוחתינו, אך לא יתכו ללחדר את החושבים עצם מאחריו ועפיה כל
הטסדור. גם בחדריהם איילו בילו עיר בגדה יותר בדולח – אפשר חיל אולי למכבּ.
אמור שר חבסחוון, כי הסדרוד יכול לתביעם בס לחול-אכיבּ. אך יסתור הדבר אם
תהי השפירה יצילה. ורבדה היא נזק סקדים. טלא יוכלו לחתוגבן טעה שיכנאו
טומגנים. הדבר פיחידי שביכלתם לאזוח – לסלפן.

אבי רזח לאטח את הגבורה טהורת בפטיריה.
לעתים יכளים אגדה לחתם סידרת יהודת טוב מהיילט, שם הם אזהרים.
בידוזות נזאת אגדה לחירות.

היב"ד ד. חכונה
אבי רזח מתקודמים לפתח עcano ברינו, פליינז
LOSEM את הדיוון הקולדם, גמחי לטר הבטוחן את
רטות אגדה בורי לפתח פפיו על המאורכיות האחדרכיות.

א. ג-אליזבת
סוב. אבי פטיר את העזין בשאולתת האם
בכובע הפורבדה בגלקה מן חסכים זם, שחיה
בחוץ לרפטם לחגגה בצדחות עצמן?

בר. חכונה ג-אלירטן ריזין לא גלקה. אין בפיה טל זם, אגד רזחים למת
ויתר זם פטנסרגלים חייזרבים למלט.

שם לעצום, כי קיימת חילוק אחהדרות בין
הפטורה לביקר הצעה. כל הייטרבים בפיקוד האפוזן, המרכז – אחהדרם המטהורה
רזח בועל כטבון את פידורי הפטיריה. זה כובל גם את סדרה הלאורה, זה
כובל אף עזון חזקם. אך על הייטרבים בפיקוד הרדרם מחרדא, העזון
במיוחד רזם שאלות קרבקלייטיות, אולי
תורכיגזה לפניה הפטורה.

ג. ציפרמן
היחי רזח לרפת מה הפטורה טל אגד? אל-טלא
באיזו פירח הם פליינז חטבון הטרחזקפאן?
באיזו פירח הם פליינז מריינט ישראל? מה הרכבת המשותפה?

מי לאטדי הבטוחן יריצאות על גב משפחה
מחסחים הטרחזקפאן, החסכים כחן לרגלי ליטרדים? מי לכם ידיעות
על גב שפחה כנלה, המהלים בחו"ל תיפורלה גבר חמדיגן?

בר. חכונה ג-אלירטן ריזין חיה פה דיוון בגדתך זה ועטנו בק' . איבגי
חרוב, שיש להזע על חיזון שחיה.

חיה ברזבי לם בל אסורה ארופה על המאורען
האחדרכות. לא יוכל לפתח עכשוו בזין כלע'.

אבי חזרים לדיזן פההלהן בר, זאבי טכוון,
כי מהו זו הטעינה האחדרכות.

ראטן – חבר הצעת ארגן.

היב"ד ד. חכונה

קצת קצר לחזון לו יזכיר לאחר שגמור ביחסות
החו"ר יזהה, כי איזו צווקה מחייטו, אך לא

בדומה, כי מזמן אין זו היסטוריה ויש לדבריהם בהם איזו צווקה משלכות
החו"ר, אך מזמן.

בקורה דאשורה, שהיא השורה בעיבוי - חריזה

שעתה של טלית החשוף של פערולותינו על החכלה של האדש. ברדי"ת
שים לזה המשמעות, ללא ספק, ייחן וחו"ר מחרוזתו פג, התהפלשלה מארץ

7.4 רעד עאנגע מאוי, השודען. קפה מאר לחעריך ולחו"ר איזר הם דראים
ובכידם הם מלחיגים, אך בז'אן שעריך לחתה זאת בחבזון.

בם להתבאותיו שלזיו יש השעה כל האדרשאי.

רבית מבדיעת רעם לברכי פגיהם ומבליהם לחביה בחבזון, איזו להתבאות זו גם
עד שז'.

אייזו יכול לקבל אם הפלזוטיה האדומה, כי
מורט לעתגונא בזירה חריפה. לי בראה, כי אם מוגבאים בזירה מסטיליטיטים,
ברוד מזון מפניהם על איזם חזינה טן האדרש, המרבדים, עד כה שאמו
להחו"ר את הימאים ילדכו כל אפשרות טל שיבוי איזו איזו. בת במידה וקרלו
באלת צוילם, הרד יט לה השפה, הפלגה אפסוריית, שאולי היו מזדמונת.

או"ר להכחח הדיפלומטיה כל עוד אין איזר

מתכבדים מלסתו פרש, הרד יט גורך בהכחח דיפלומטיה. או"ר אפרה לברית
סruleה צווע לא הכחח דיפלומטיה. צויר היה לקדם כל פועלם בהכחח
דיפלומטיה, לאין לדבון מהו שהורטנו גבר זה כל יטוד.

הו"ל שפחה טביה, שאיזו מקבל איזה, דהיזה

רו"ה לשפט על כד מפלצת ברוח פראס המפלצת, טלא הימת זו הכתה דיפלומטיה,
אלא פזם פרמכם אל ג'זעון. צויר להכחיר את הקיריה חזון. לי בראה,
צעריך היה לטבונה את כל האפסורייה כדי להכין את החזינה הדיפלומטיה.

ואם סמכים איזו לאזריך בפוקה דיפלומטיה

הר"י שמיעתנו איזו לכלי מסקנת, כי איזו עליילים להיתקל שבית גנוד מצע
שבודר אחיה הגבושים. ובאמת "ארוח טב" כרונתי לך, שאיזו הסבליטיטים
דרכליים לחכורת, לבך פיש המקומות בתוך הגזא לנטיה. שפוץ בעבור זן

התבאותיות המורדות. גנטה לי, כי יט להכחיר את חקלק לך, שמו אם
ורטה ג'זען, מיל' זה איזר, שמהר או"ר לצאת לפועלה. פמי"ד יט לחתה
בחבזון מזון של אמי"ה.

חיהתי רואת לרגע איזר השפה הגדים המטושטש

על חוף האזרחי הכללי? חיתי רואת לנו יאדו אבסי"ז יט גולד
בחכמת שבדו"ט כלשהם בזון חגיון כר שטף האזרחי יטפץ למכל בזורה
תקיינה ולען שיבושים מיזוחים.

שפוצנו כי היתה הי"ע גתול הגדוד, טולנות

על פה איזה. שפוצה על ייחודה פעיל לתקון. היז ייחודה שפחתהנו לסענות
בקדרות, אך חמש תחדרות אחים - אלה שלנו השופטן - יכלהן. אילו חוטלה

כליתן המפוזת, להשתתק? כרונת טלית הינט למ' יט צויר עתרהיב נון
המגבית של איזה ייחודה, העמידה בקד ראנזון של חמדתן. אונס הרובע

יהידות אהורה מחזיות והה לשבייה, טמן שלא היז יתירלה אהורה בטמודון.

הייתה רואת לדענו מה חזק הייחודה הבירגר

לייחודות הפוך בקד ראנזון של איזה

מה גורץ היום לצבא כדי להחזיק את אוצר יש בידינו?

חלה אמרו, כי נחוץ פחו מאשר קודם. נדמה לי, כי התפתחות הדברים מחייבת על חמונה שוגה. הוועדה לא שפה על הזאת המלחמה ועל העומס החדש שהוטל על הצבא, ואיש לו בודאי מסקנות קצביות די גדולות.

נאמר פה, כי עצם הגבולות, כפי שהיו עד פרוץ המלחמה, השפיעו השפעה מכרעת על המלחמה. הגבולות, כפי שהיו קיימים, הביאו לאורים פזניים בהם נחקלו. אין ספק, כי מבחינה בטוחנית היו הגבולות ההט קשים וזריכים לחול שינויים, אך מכאן ועד לאמירה, שגבולות אלה הם שהיו אחד הגורמים העיקריים להתקפתם ולהיערכות שלהם - המהלך רב.

היה רוזה לדעת מהן העמדות האסטרטגיות החשובות בהן צריך להחזיק בכדי לטעם על עניין הבטחון.

גם לקראת הדיוון שיבוא חשוב לשפט מהו על הנזקודה הזאת, כדי שמקבילה עיניבו ונדע כיצד רואת הגבאים את שינויי הגבולות, מה הכרחי לתקן בכדי להציג לפחות מחות או יותר מחייבת בטוחנית.

השאלה היא: כיצד אנו רוצחים לכובע את הדברים לקראת התקדמות רצוייה לנו, לקראת מאב, שיכל אולי לאובייל אותנו לקראת הסדר כל שהוא, שיכל לתקבל על הדעת.

נראה לי, זה דבר יסודי בעיני, שצורך להבחין היבט בין שאלות בטחון לבין שאלות של הרחבת המלחמה וכל אותן דברים שנאמרו. אם מתייחסים אנו ברצינות לישיבה על יד שולחןAAD עם העربים, הרי צריך לראות אם התמונה גם מזדה השני.

אמרו כי נקיים דיוון על עתיד המדינה הטורחתה דיוון זה מוקדש לנוכח העבר.

חיום ד. הכהן:

מסכימים,

מ. אורנה:

ג. כהן: אנו מקדירים לדיוון זה זמן רב, אם כי מטרתו של הדיוון אינה ברורה לי. לי על כל פנים יש בקרת על ידי הדיוון. אoxic החגדי לעצם קיומו, כי לא היחתי סבור שמתפקידו של טולחן זה לעסוק במחקר היסטורי, או בשזור ההיסטורית. שחזור ההיסטוריה געשה במישור אחר ובכלים אחרים ובשיטות עבודה אחרות. ואפילו סקירות המבואה הטורחת שימוש לדיווננו, הן פרטמן ריבות מארך, לא כל שכן הדיוון.

חרותית, ימכן ואפשר היה להתדיין בינו לבין כעת, על אותן גושאים מכרים בהם דנו ערבי המלחמה ובזמן המלחמה. אבל, אי אפשר לומר ממשו מחברי הוועדה בילה נוכחות להעיר מחדך את מדוחיו בעבר. כולל גמزاו פחאם צורקי מושרכותיהם, והרי אחורי הכל היו אד חילוקי דעתם שוכרים לכלנו. אך, שחשפני שוגם מאפיק זה של הדיוון לא הגם חועל רבה.

.0./.

כ ג ב

ראיתי מטרת אחרת לסדרת הדיווגים האלה, אך זו מתחמת רק בחלקה הקטן. חפקתי כי שר הבטחון, הרמטכ"ל, אולי צוד בטה קציגים בכיריהם, יניחו לפניינו לקחים מהמלחמה ובפיקר אותו לקחים, שיש להם מלאכות על מבנה אה"ל, על בעיות של סדר כוחות, ציוד ורכס, ארבעון וטבנה, קומונציות של לאייטה, ובכלל על הערכת אופי המלחמה היבשתית. רוזה לדעתך: באיזו פידה פמדו קומונציות שלנו בבחן המלחמה, ואין זו עניין ^{כלכל} בה אחת או שניים, ובזאת עוד לא סוכמו כל החקים. אבל הנחת שאלת היו זריכות להיות נקודות המוצא לדיווגינו.

אולם, בנסיבות זו של הדיון כפי שהתפתח עד עכשיו, היבשתי

רוזה להציג מספר פלאות ולהעירך הערכות:

לי נראה ממד התמונה המתוירת שצייר ראש אמ"ן – כייד החגיגת המלחמה או כייד החגיגת המלחמה. נדמה לי שמעט גם אין עהה חילוקי דעת על הערכה זו. אם איינני טועה אפשר היה להבחין הבדלי הערכות בין שר הבטחון וראש אמ"ן בקשר לדושא פרבוצי זה, בדיון שקיים מיד אחרי המלחמה. יש לי רשות שבדיוון הנוכחית נעלמו ההבדלים במידה רבה.

נקודת המוצא עלי לדיוון שהוא לידעו גם חשובה מבחינהצח הבהיר וגם חיואית מבחינה הלך לעתיד – היא העובדה שמדוברות ההרatura שלנו לא פעלה. עצם העורבה, כאמור "ההגבלה" אל המלחמה, פרושה ממשהו עקרוני ההרatura שלנו, או בישומו, לא כלל. נראה לי, חשוב ממד לנוכח לבודק מתי והיכן לא פועל מגננון ההרatura. כאמור קבלנו את ההנחה שאין הרatura מוחלטת וייענו מהחיפה של אה"ל הייתה שאנו בוגדים על הרatura אבל בכל שלב שלא יהיה, אם הרatura לא פועלת יש לנו עדיפות להכרעה. ותפיסת זו אמרנו הווביהה אה עצמה בסבב הגורלי של מלחמת "שלח הימים". אבל, ככל זאת השrob שנברוך היכן ההרatura לא פועלה. כי אין בינו חילוקי דעת על כך שראינו לבנות, ואני מניח שנרצה לבנות כל כך, שההרatura בן חpull.

אפשר לגשת לנחות עניין ההרatura, וכי פועלות ההרatura, מתחדש עניין מזעם שוגזה. מתחדש עתי גיאות שעלה ידו עף מלאימות וממנז' וחלאה הן כמפעס סופרונות. ביאחה אהח היא בנסיוון לגולות, אם ומתי, יכולנו אנו לעשות משהו, או למונע משהו, שהוא מונע אח האסקלזיה מלהגייל למלחמות טוסטילית. למשל, בתחילת האסקלזיה, אלו היינו גוונים בטעולות חゴבה מיידית מזומצת כל סילוק כוח החרום, כמו רג'ון הרוצה, האם זה היה מונע את המשך האסקלזיה – או לא? האם זה היה טקדים את אמינות ההרatura עד כדי מניעת מלחמה או לא? אז, מאותה בישה הטעיה של ברית חוספין-גאזר וכל שהחלשל ממן. האם באותם שבועיים של שיקולי עתוי לא חרמננו גם אנו למחליך זה של חוספין גאל הטעיה באמינות ההרatura? זה צריך לבדוק לבוזו וכמובן להமדר ביהם ושיקוליהם אחרים. אבל כך או כך זה חשוב לנחות גושא ההרatura. ויכול להיות שיש גילויים אחרים בתקופה האסקלזיה של מאי-יוגי שדריך לבדוק אותם מנקודת מזעם זו.

אבל יכולת להיות גם נקודת מזעם אחרת, או הנחתה אחרת, ואני בזמן האחרון נוטה אליה יותר ויזהה. הנחתה זהה אומרת שבעצם כבוד חדשים טרץ-אפריל 1967 המלחמה כבר הייתה בלתי נמנעת. ככלומר, שכטופה זו הגיעו הסורים למסב ^{אלא} שבו יכולות מלחמה על המזרחה היבוכון, מלחמה חרף אי רצוננו וחרף אי רצונן של ^{אלא} טארדים וירדן, ואולי גם חרף החנדזה של רוסיה. אולי לפני שלש שנים או שנה המכב ^{אגיה} שוניה. אז יתרן ופולה חゴבה דידייליה על הפעלת לוחמת-חבלה סורית לא היתה מכיהה למלחמות. אבל באביב 1967 הגיעו לסב ^{אלא} לא יכול היה להגביל את הטורקים, לבטים אותם מהטך החבלה, לא הרושים ולא המזרדים, ונאזר – הגיעו בחקופה זו לסב – מחייבת מזענו בעולם הערבי ובמזרדים – שלא יכול היה להרשות לעצמו שלא להחערב בקרה שאנו נחקרו בסודיה. וסוריה חקרה למסב זה בעקביו ובחצלהה.

3.10.1967

סוד

אם הנחתה זו נוכנה כי אז המלחמה היה בלחני נמנעה. היה עלולה היה הלחנה להחגיל להחגלgal מתקבוצה שלדו על המשך מלחמת החבלת והטרור שהטוררים לא יכולים כל נטייה להפסיקה. היה אמונם החחילה בדרך אחרת, בדרך של האסקלזיה של רוכוזי חכו כביני. אבל זו אוחח מלחמה ^{אלה} כי אלה שני צדדים של אותה בעיה, המגב שנקלהה אף כבדים. בקונספלזיה שחמזרה החיכובן נקלע אליו באביב 1967 – וחחלטה נאזר לבוא לעזרת סוריה אם בדרך של הרוחחנו (כפי שהוא אולי ביכרה) או של סיוע לסוריה בהתקפתה או הגנה במקרה של הפלחות בגזון. זו אותה מלחמה ^{אלה} כי לסוריה הייתה מטרה אחת, להביא לשוחחה של מקרים במלחמה כולה ^{בכדי} שאמרתי מלחמת החבלה באביב 1967 העמידה את סוריה בעמדת הכתבה מחלבים. אם עש יסוד כלשהו לדוחה זהה, כי אז החרתעה שלנו שתיחת סבוטה על עדיפות כוח, היה בזוסרלה בבלתי הטעמה הנחותה של דמשק לגרור את המזרח החיכובן למולט ויתרי מטה, דבר שלא (ה髮ש לפנוי. פנה וטנהידים זונחאנדר לה באביב 1967).

בתקופת זה אן רוזאת לחויר הערת נסופה על מדיניותו כלפי סוריה לפניו המלחמה. יש לי רושט שבשנה האחורה לא היה אבלו אפשרה אהח בחתויח המדיניות כלפי סוריה. זה לא חמיד טלה של הגדירה מרדעת של קונגספצייה, אנטזאל לחיות. بعد פועלם מוגזם גבד סוריה, אבל הסיבות יכולות להיו שוגזות ואפשר להיו נבד פועלם חבורות וגס זה מסיבות אוניות. וכך חסובה החטיפה הכלול, מה מקומה של הפעולה, מדיניות חגולת ורגע היה נדמה לי ערפלת. גם ^{קל} שיטת "העיקם הפחו" מחייבת פעולות חגsterol. גם תיפוי חפודת הטעמה חמיאת אסקלזיה, מהייבות פעולות חבטול, ואם הטעמה חמיאת היא בלתי נמנעה – גם זה מחייב סוג מסוימים של פעילות. אינני חוש שטמי היה בהירות בעניין זה. ואולי לא פה, אגניז. שנוגים שתוכנו באותה פעולה ^{אלה}, קודם מזוזה, קודם מזוזה היחה שונת, וחיהם לזו אונס נמנעה – היה שונת. דוגמא לאי בהירות זו ולנקודות מזוזה, הובילו למזו גם ביטחון שחייה לנו ב-17 במאי. אני מעליה את הצד הזה של הבעית לא לזרק הנחות או התאור אלא טעם שטמן בו לך חשוב, וחוא איזוני שבין כל מעברי המדיניות היה מרכיב מושגים שרווחת לבני כל אקט בטערכה, רקען, מחותו והעשי להשחלסל מפנוי.

אם אמונם יש הביון בהערכה, בעניין טוריה, מהיא שהביאות את המזרח החיכובן לשלמה, הרי שזה מחזק אן שאלת מטרות המלחמה שלנו. אמונם – בשלב הראשוני למלחמה ברור שטמי היחה מקרים או חבאו הטורי, ועל זה כתובן שאין ערעור. אבל אינני יודע – ואני פנה פלמה זו ביעיר לשדר הבזוזן – אם לא היה מקום לכלול את סוריה במטרות המלחמה מלכתחילה. אין זה אומת שהריה אריך להכנד כבר ב-5 ביוני לשני מאטיזלן אבל האם לא היה בריך למכנןן כך שהמלחפה לא חיבר בלא שתוובת פנה מהאיות לטוריה.

השולחן הזה היה אמונם, מאוחר במלחמו בעניין הצורך לכבודו אם המזוגים המאיימים של הרמה הטורית. אודה, אוננו התחושה האוטוציגונלית וחתודות עם בדוח, דן, תל קזיר וסדר אישובים. מחרשה זו רק מתחזק כסטיירנו ברמת חגולן והש��נו על היישובים. אבל אן אינני שוכנו לביר, בשאנן טווען שהיח ציריך לכלול את סוריה במטרות המלחמה. אני מביע לכל מי שOOD לא עתה זאת לעלות לראש-ቤת ג'לה ולהיווכח כיצד ירושלים מזוחת לרוגלו, ולהיווכח בשליטה נבי ספואל ועמדות לביון אהרז – גם זה מדהים ומוצע. ובכל זאת היה אריך להיו לנו מלחמה יתם אחר לטוריה כי בגזרה היה הוא מטבח נסוך לטופוגרפיה שבעה ניזוק אחר של טופוגרפיה. זה המאפר, זו המדיניות, זו האידיאולוגיה שחתו, זו העובדה שהטשרטו למלחפה, זה היה העיקר בגזרה הטעמה ולא הטופוגרפיה בלבד. וברור לי שאנו עוד נמשין לסבול מהטרובלטיקה על הרטטר הזה.

עד הנטהון רב-אלוף מ. ריני: האם עוקענו מטהו בחטיפתו של חסן?

לא. אבל ראשית, אנו יושבים בmargin הרבה יותר טריב
כאנו על חופה ובמרחק של 40 מיל מרטק. ושובית,
המאנם היה רע יותר מכל בחינה שאבוי אלה נגמרת גם המלחמה הזאת מבלי שהזבאה הסורית קיבלה מבה.
בש כלפי סוריה לאנכם וגם כלפי שאר המדינות, אטור היה לחשיך סצב שסורייה שהביאה למלחמה
היא שחייה יזבאת נקייה. זה היה יוצר סיטואציה הרבה יותר גוחה בזירה מתיכון שלאחר המלחמה.

מלחמות "שנה חימפס" מחייבת אותנו להערכת מחדדת
של אסלאמיים שונאים אל מבע ציני. במקרה נושאים היא מבלח את השבויות והמטעיות של מבע ציני
ובנמה נוטאים היא מחזקת את הבקרה שכבר חוות קודם לכך על אזרחים מדיניים ואסלאמיים
שבחכון זכוע "קדס", כמו למשל אצל דין עמו ביום טיני.

אוול, חלקו העיקרי במלול השוואות זה הוא מהפצע
הזהב, ובדרך החיווב שכאדור אפשר ללבת לבד - ולא בשיחוף עם מעטת - מוסף ללבת בלבד. זה
סביר לנו זהה טוב גם לנצח שאמ עדרה אנו מבקשים. זה סוב לניחול המלחמה הצבאית וזה
שוג לפאנק שאחרית. אני אומר זאת דוקא מארט אשליות, ואני מגדים באמצעות
בעניין האזרדי-נכenzie על עצמנו וandi יודע יפה אם השיבות יחתנו עם ארחה"ב. אבל גם לאראח"ב השוב סגול בלבד.
במפעצות. אני יודע יפה אם השיבות יחתנו עם ארחה"ב. אבל גם לאראח"ב השוב סגול בלבד.
ההישגים הפליטים שהיו מיד אחרי המלחמה היו אפרדים דוקא משווים שהלכנו בלבד. אני אומר
דברים אלה פשוט שבנושא זה לא היינו חמימי דעתם, היו על כך חלוקי דעתם משביב לשולחן זה,
וכפי שמענו גם מוחץ לקרים זה, ולא כל אחד ממד את לך מבע ציני. מכל מועד זה לך
משמעות של מלחמות "שנה חימפס".

מכאן אני עובד לבושא שאופר בו בעיקר דברים של
בקרה עצמית. כאמור תייחי כואם במלואה טריגיות החוץ הדיבתי להציג את בלוזי
הריאליות הערבי ולסתור את בלוזיו והטוזו בו, הסכונה לטוח ארכ' והסכוויות שבשווח הקבר.
היום יש לי הרגשה שבנושא זה, של הריאליות הערבי הייתה אופטימי מדי. כנראה שהאלמנט
האי-רציגוני פשוט עדין חפץ גדול הרבה יותר, אפילו כשהמודבר היה בזונגרונציה
עם נאזר. ומידה כזאת של אי-רציגוניות מהיבגה כנראה בכ"ז שובי אהרים לגמרי בניתו
הדייאלוג וחעימותם בישראל-ערבי.

אני משוכנע בכלל הհאוריות והאסכולות השונות
אשכנז באסלאמייה בלובליה, בחורה הקונטיקטים וכו', עמדו נוכחות אחרי המלחמה. התאוריות
לא עמדו בבחן מרדיקציה וחטיפות לנוכח ולחסוך לאחר, אריך היה לשנות גם את התאוריות.
בתוך אוול היה זה ע"י מבחן פסקל גדול יותר לאלמנט הפסיכולוגי, לאלמנט האי-רציגוני של
חטרך ושל הקובוקטיב בסיטואציות של קונטיקט זאסקלאייה. כך לגבי כל קונטיקט וכן במיוחד
כטולנו עmr העולם הערבי, כולל נאזר, שנחטא לרייאליסטי שבו.

לבסוף כמה הערות שמחוץ למשורר הפליטי-אסלאמי,
הערות הקשורות יותר בגה"ל; ארגון וטבגה; דרך וכו'. חזוב היה שנדמע מה הלחכים
שכבר נטדו מלחמת "שנה חימפס" ומה המשמע מהם קשרו לארגון וטבגה, ציוד וחמוש וכו' וכו'.

האם בסדר הכוונה הקרוב כרך נלקחו בחבון הלחכים הללו.

3.10.1967

סוד

אחרי ההשתאות הבודלוות שהיו במלחמה זו, לפחות לי
וזת בולט בחשואה למכצע טיני - היא רטחן, איבוחן ולחשותן של יחידות המלוואים. החבדל
בין טיני ומלחמה ששא הימאים היה עזום מבחןה זו. יש לנו הרבה סבוכות ברורות ועיקרין,
חוות שלק ניבר פהילתי המלואים של עבשו הם החווילם הטוריים של חקורת פעולות החגמור,
מכצע טיני עצמו והשנוגנים הרבים אחריו טיני.

דווקא ערך של יחידות המלואים, וחטיבתו הח"ר שבנון
מעלה אziel איה האלה האם לא ליזמזה אורחנו המלחמה שיט להפוך את כל יחידות הח"ר למוגננות?
יש כיוון כל החבדל שבבולט בין יחידת הח"ר אכלה מוגננת על חזאי חול וכוכו, ובכך שאיבת
כזהה. אפיקם כל החטיבות, ומדובר בעיקר בעיקר בחטיבת מלואים, למוגננות תשנה במידה רבה את
מגנטיאל שפטון בהן.

הערה או שאלת שנייה, שמקבלת חיזוק דווקא בעקבות דבריו
שר האטחון שיתכן והמלחמה עם מצרים לא בסתיימה. אנו עומדים היוס בטערכ שגבולהו הם
ברמת הגולן - מכאן ובחולות וביתם סוף - מכאן. יתכן שבחזק בכלא השתחזה זמן רב.
ומכל מקום יתכן שהמלחמה הבאה מהיה כסאנן בגבולותינו הנוכחים, וכך אריך להחכוון. האם
לא מעוררת כאן בעיה של גורך להכנם לקונצטראציה ארiska בעניין קויים פגניים וחזוניים.
בדגנו על קויים מניטיים. זה, בטבע הדברים מחייב לא רק קונצטראציה אלא גם פטיכולוביה.
האין כאן מקרים לשינוי. הדעת בעית העדרה כוח אויב מפצחים או מדרות ירדן לסוריה או
לבנון איננה שוננה בהרבה מהבעיה של העדרה כוח שלנו מסואף לקוניצטראציה.

ה. חבטון רב-אלוף מ. דיבין אתה טועה. פתק 1956 לא גורל צה"ל על קונצטראציה של קווים
מניטיים

חייל אורי כראוי לשליח אחא הוועדה הדזה, אפיקו מבחן
מחודד, אך מרנו לקחים אחורי טיני, אין לו מדים לקחים
מחוץ למלחמה. אמי לפשל לא ידעתי אם אשר אמרה.

יחבן וכל עניין המבנה עומד אחורי מלחמה זו בסיטון שאלת.
אורי לא. אני רק מאייג שאלות.

בקשור לזה יש גם שאלת גושט וחייא עניין המבנה האובדתי.
כבר במלחמות "ששה הימאים" נחברה השזדו מטה פקד יחידות מאובדת לאובדת. חטיבת אן שנייה.
כעת גמורות עניין ריחוק קויה החיבורה מחזית לחזית. האין זה מעלה את החזרה בשיקוף של
טUber משבנה אוביידי למבנה דיוויזיוני?

לאחרונה על לוותם הגרילית שבפניו בעמוד. 15-10 סגייט
למדנו איך להגבונן בפני הפטנוגות, אך עתה יפ' לי רושט, כי גטריך לעמוד בפני לוותם גרייליה
על רמה יוחר בבורות. נכון שטן נאלה במטה הראשונה, ומתקבל הרושט שאנו מצליחים בתוך חוווי
הברית לעקור את האקטיביה - ולטודיעין יש בזח חקיקד נכבר - יכולות אנו בחהלט לבלים את
הסיבוב הזה, וחתינינה לזה חזאות פרחיקות לכך. אבל הטוריים זהalg;רים מטיגים גשיטה
זהם. זה אצלם עניין של איזידורוביה, כמעט חורת חיים. הם מתפרקנסים מהצלחות אלברטיה,
ויאתנס ווכו. זה גם נוחן הרגשא שיכוחו למחגה גדול שזקן לזכוחו חלחות. זה יכול להעמיד
אותן בפניו בעיות מטווג אחר לגמרי. מה איטור זה אומר לגבי ההערכות של צה"ל? ואלה משניות
איך טמייחסים אותם לבעה, שטיבובה זה"ל יאטרכו לעסוק בעולות של טיריה בגדר? ובאיזה
סירה זה עלול לשבט אה אופיין החטפי של יחידות האגנונים כאשר אשתרבנהagi אנטאל לערוך
בעולות אל סירה? אמי שואל? אם זה לא יכול לבלים את האוטי הקרבי חלומות שанд
מייעדים לו?

3.10.1967

. 111 .

ס. ג. ד. ג

ג. חוץ

איבגי בטוח שהגיון הזמן לא יכולimos. נחוץ טרחק גוטף, שיא בו כדי לאפשר אובייקטיביות מוחה. פרטנטטיבית הייחודית בסויים. אנו עדים חיות אם חיים האלה, ואם מדבריהם חיים על העבר הרי מתוך חזיה אליו.

ואם נשאלת חיוט השאלות מה גרט למלחתה, הרי אין בידינו מה אשובה, כי עדים איןנו יודעים. עד היום לא ידועים לנו המכעדים של נאזר. זכרוני דבריו של פדר הפטון, שהיה אז חבר הוועדה, שטען, שהוא כל הקונגנסציה שלו מונחה לטמיון כהורה וועליו לבנות קונגנסציה חדשה. והוא שכל עוד נמצא בחיטין, אין הוא מסוגל להיכנס אחיזו למלחתה, ועל כך אפשר לבנות את הקונגנסציה הבאה רקומה של כמה עניות. וחכה התברר, כי אין זה נכון. וכי אריך מהר להחותאים את הקונגנסציות הבאות למסבב החדש. התברר, כי נאזר יכול להוציא אבא, פואיה אבא וublisher אילינו. מה גרט לך - איןנו יודעים.

3.10.1967

הפגזמים פלבו, ותנו גורמים פגיזמים פלבו סזרזו את התפתחותם.

על שורת הצל כל כבוד להגביה למלחמה,
ספוצדים החרילם המלחמת, אך לפוגי כו לא ח' בארץ גורדים טומראן, כי יט
סבלם שאותה יזרע אינ' אתה יוציא ממבוץ, ראנר לא רציגר במלחמת, בכוון שברביעי
יח לזכר', כי מלחמה זה דבר, שאותה בכנס אלין

מפה ודיין, כי הרפואה הממוסדת שלג'ן סעל לדמשק זה יrotchן מדי. האדרביים לא ירובלן לעכל דבר כזה, לא יתכן שישבו בשפט, כאשר אוורירודז' ישראל יכולם להרפיקו פעל לנטען.

ההערכה ביד צה"ל בסגנון בפצעת כבשא.

כ-10-8 ימ"ט לפ"ז ספרזה המלחמה פנה אליו בדור השני האנשימים הפליכת י"ס במדינת ישראל. לא אמר טהראן בברוסבי כבודו של א' כל דוח' להגדיר כלפי בן-גדרון, כי הוא מחדך עד תבזבז, אך בא אליו אדם זה, כי אם לו מועד רביד' בחירות חקיקיביים וטננו איבדנו מרכזם למלחמה. אהיל לא טרכן למלחמה. אין לכך אכביות. הדמוכ'ל נבדך ובטמא בחלה, שום דבר לא טרכן, האפערות היחסית היה - לדוחות את המלחמה בחזי סבה, האים היחסידי שיכרל לעשות זאת הרא צורן /בן-גדרון/. זה היה 8 ימ"ט לפ"ז פרוץ המלחמה. האיש הזה אמר א' לא התקבע רשות או רשות - לא אופי' בפומבי בסודרים האלה, כי איבד רשות להגביה את התבזבז, אמרו זאת חובי' ראייביים ביזמת.

שכובעויות לפבי. פרוֹז' חמלחה דיוֹרוֹת דאָט המְרוּבִּין המְצַדִּי לְבָאֶזֶד, כי צור
לא היחח תקרפה בה היה צה"ל במצב כה חפוץ. דיוֹרָע לֵי מְסִיחָה זָם צ' רְבָחִין
רבָּע אֲבָשִׁי השְׁגַדְּרוֹת הַרוּסִים כִּי אֶלָּה אָזֶן הַהְבָּחוֹת וַהֲמִדְכּוֹת, וְאַיִן סְפָק, כי
הפלכּוֹת אֶלָּה שְׁלָמָם עַבְדוּ לְבָדְ הַסְּבִּי.

ויהזא - אופן הדבוק, שתיה לעחים קרובות הרבה יוחדר תקייב מאסר המפשימים, ותליךנו לפניו המפשימים בה בסה מחייבן גרייך ללקת אחדי המפשימים, גם הרא פורדר אוונידת. שהפלחהה היא סמילא בלתי נסבעת.

כל הגודמים האלה פלוס גורם, סאגי מזגן, פבגנו צויבו לא פושט לנו, והגבגדה שהו אפליט ייחידי וזהו המכדי בכל.

לבדות פחדת כל ביהוחים, מהם כביכול דיאלייטיים, להציגו יותר מוכרים
לפראוטומון.

אז' מקבל את הבדיקה של ספה, כי ابوו גמזהים נטבב של מלחמה ריכוזיים להיות שחר במלחמה. פשות איזוגה יכלהים לאיבודם אסונגולים להיות במקומם. עד היום לא שפוחי למשל הסבר מהקהל על תרעת על המתרחש בחוללה, הרי במרובים אחד זה בעולות בלחות. גזרתם שליהם. למה?

3.10.1967

לשם מה? אפסל לומד במרבנן בכדי לעורר את דעת הקהל, אך למסה אין זאת הסבירות.

אבי מגיון למסגדה, שאבד במצאים במדבר כל אב הנולדות האידיאליים. טורף זה הרשבבי, שאי אפשר להעלות על הדעת, מהמשלה החול לתיות מטלה רחבה, ובבזיליה המפלחת והרבבת היא מטילה על חם היחוזי במדבר הלחמה. בטבදיל הפלימה נרד לא בגדה כי היא יכולה להגילה בכל פצע זכרונות פרגם יתמוד מרצם וגבורתו.

כלהן. לי היה דורי אילו המכילה היוזן בחרצתה של שדר הבטהדור וחרטומכ"ל, איד גם כד דרומה אידי להצעה בטח פאלומותן.

המחלבן או המלחמה טבנה אמתה של האזרחיות.
אם עושים אבר הצל כז' לא להייה מטבח בזאת? אכלנו יברלה טבת
אוינדריה בזאת להייה חסל דגמלון.

בכלשׁן עט סידורוֹת הגדה פרחיקי' לכמ' לאזורייה שלמה. הם ברובם מקלטים חת-
קדוקים לאזרדיְרנֶזֶם, אזי' סדאלוֹן האם בע אונד מלכיאיד מסקבות?

לפי רשותו הפלמטה עליהן לצד הרבתה, אביו חדרוב, שבסוף חפץ איזבו יכלה להפריע בעודן לאירוע הכל. בכוון להבטיח את האורויריה שלבן במנזר סכבה מטבחה. אבוי גם נזקע לא לחיות בטוחים נסואה אחרז שרך הם יישנו זאה. איזבו אבמר בזאה, סבריה המכרצברת תיכנס לפלאטה, אך מתחדרבים ייכרלוים לחיות, זאת בעמונו פנויים אל פביבם מול סוד אחד טל לוחמים.

עד גבשחן ר' אלון ב. דינזון אמי שמה, אתה بعد זה, פִּתְּחֵה להלחתם גם אם ייהו מגדניכם מזרחה-אידראופאייטים.

אם ברדים המודיעו הצע למלחמה גבר - לא גילהם,
אם יהיר מגבידם - כוראות ביליהם.

מה פירדום לא באללה עם ברית המידאות?

ה'ז

לא זרבול להילוּם.

אבי רצחה לקלט תסובבה ברורה, וזאת גוז למבוי
שטויזיאים להחים הפטבי שטוליביטין אוין רטה, כי עותם אבד הכל בכוון לקידם
את נסחוגה של חאוואידית היפראלית. פום סכום לא יכחיד אותי, כי מREL
ההסכום הזה עלמדת סכגה של אבדון. זאת איז ליהרתו, כי כאן לא מוכרכה אfine
לחיזמת התחלת פל מלמה, אלא ספודט מכת זם, וזה תכמיהו גוף נבז' מכב קפה פאר.

הרביה גורדייס גם היפוטיס, גם פחד, גם לתייה, גם תבזבזה וגם ארגז לב. איז אספל היוזם לדעתו מתי צלץ היה להיוות הבבול. הא רצ'ליים פאנגייט, כי גמאן חבע סגאץ' לחתחיל בהתבונת פהו ב-28 במאי. שמודה ימינו לפניו שגפלה אזלען ההכן עת, מדאן אמן טענאי. כי היתה מתקבנה או מתקבנה על בין 6 ל-10 בידני.

3.10.1967

•14•

ט נ ז *

אך בפועל לא דרכו. אך בדרכיו טלא ידרשו חיה דבר. מה שכן בדרכו וידרשו חיה הוא, שאמם לאבאים לשלוחת כתאת דרכו לפchorה גיבורי טל אתה המפזרת, בכוון סלא חיתה כל העדרה לאבאין עארך עם טישתך, אך חיתה מקרות לקבול לפchorה גיבורי מזיברי, רכבל אשר מאנדרי ידע, טאגם לאחד שטוחנייה טלאהו בעצמך, הרדי יט לאחד שכן מארכח אונדרה, טאגה פחולת מכרעת לבבי עתידך מהו המפרכה האבאית עצמה.

כבר עתה שמענו על עבין הארץ ידרזים, איבגד זריזים בפצע אידן לחזם במדרך לאמריקה את החרותה האדיבת שאברה, כי סכומי הכספי שהעבירה ג'הראם ליפראל מחרוזים שליש מחדיעון המפזרת טל אונדרה, חיתבן שגדלים לאמריקבים של המגדרון המפזרי שלמה? הוא הדין - חלק תציגו.

ובוון שעה לאמריקה להתפלם מהחיבוריותיה.

הבדנו לכך, טאגה לה לנצח מזו, בדיעבד זה הישג מזרם טל אמריקה, אם כי איזה בריצתו אם לא בדרכך לחכמת פוד כמה ימים ואם פוד לא אחזור היה מאר לגדופים.

כאשר הרץ לא פוביון הרטס"ל פל סיכמי המלחמה היה פאד מסזיבר זמאן זה. הלא אמריך אונד כה את הגבוי המזרי ובכברות שטה. ואחד לכתך אמריך פה בדיעבד טאגנו דיל"ה פאר טזים, איבי אמרתיך זה אונטזים טאך, איבי טפוחי, כי כורנפר החיטה לכך, שאונד בכבודך את המהומם המסוכנים בירוח על יד גברלחתיך. אמריך לי: לען היינז בטוחים שאותה גאנז פל הרטס"ל וחרזבור פולד - היינז מסכימים. זו חיתה גיטוח של הרטס"ל. גיטה אונדרה מאר. הור לא ביטה להוציא, כי הכל פשות רעלוק.

יש בידינו רזכות על מתיזו של השלום. אונד טריך, כי המאסר מהייבר זהייבר טדים לבדיך אם אשל הם גאים לרום, נאסר איזה סקלהים יטרכי כה לדבר. אולט איביך טבורה, כי בס אונדים צבוריים לבדיך, דביחורך כהירך כהיר כט ריבוחים תארחות טאו טהרבוט בהרכבה.

יש ריכזה ויככל להיות זיכחה, אולט פל יבדך אחד אין זיכחה, אין זיכחה על כן, שగבורלה איביך זכளיך להיזה אלה פהיר וטאך לא מדבריך על חיקוי בברלה, אלא על שיכריזים מטהודזים של הגבולה.

לפי דעתך, דאייך נו לנטא מז הממליח לסתם היזה זלקיין חירס אם בגדי הטלום שבז'זם חטחים, אך מושבז, כי חידתך הממליח לסכט זלהכיא לפגיון היזה לגבי הגדלות הבתוחזים ההכלחיזים של מזידון ישראל. אהודה יט להזרג לבבי גבולה, שאונד טזזים, כי כי אפשר בשום פגיהם וואוונ ליזז מטה ראהרת לבבי אחרים, בתום תחודם הגבולה הבתוחזים צריך לבחרג אחרית ויט לשעות לבוגים ולומרות. זה איזיך אעלי למסגדות א המטערת וחתמיה.

3.10.1967

היניר ד. הכהן: איני יודע אם הגיע הזמן לפסק בנסיבות פוליטיות, אך בעקבות הדברים שספנו כאן,

רואה אמי לומר את דבריו

בעיבוי לא חשב כלל אם תJKLMן נאסר להלחם אם לא. לא זה החשוב. החשוב הוא; שандן צרכיהם הייבנו להלחם, כי לא היה לבו סרוא אחר. בכוון שהימה תקומה של הסגנות, ואין לי מראות. גם שפטים טפי משפטנים, כי סבירת הטענה אינה לחשיב באקט של מלחמה, אלא של תוקפנות וועל אקט של תוקפנות אין לחשב באקט של מלחמה. אילו אחרי טבירות חמיצרים היו יורדים על אביה שהייגר טבירים שם - אז היה בזאת שום אקט של מלחמה.

לי לא היה מראות בגדי החסנות. להיפך, היה לי מראות בגדי חבריו של אבון, ולא החשיבו. לפי דעתם קבעת העובדה של דיבוזי הצבא בסיבי, דאייזי מסין בשום אופן, כי זה נבז מטור בר, שבאוריל הפלנו טرسים ברמה.

עדותם חמילואים שלנו איבר דושה.

צבאו המילואים שלנו איבר דושה. בשום פנים לצבאו הטזרי וקשה להחזיק בר הרבה זמן בזיפה הבahir לנו, שזה לא יכול **אלא** להימשך.

לא זלזלתי אף פעם בטעות הטזרי ואין הזרקה לבקר את אלה, **אלא** שטייה להם היסוס, אך בדור, כי באותן יישיבות - 26 במאי ו-27 במאי - כאשר לפני תביעה של ח"כ רפאל הנסקי את הרישום, גמלה ההכרה, שיש לתקוף ולהלחם.

כלו לא צייז, כי לעולם לא חשבתי, כי מלחמה זו תקרב ארתחו לשולמו. המלחמה הזאת צדרכיה הימה לאabil ארתחו מהשמדה. גם אם במלחמה הבאה בגיע לדמשק או לקהיר, גם זה לא ישנה דבר. לא יהיה שלום זה לא יקרב את השלים. זה רק יבגי לבוד יוחד בדור.

שר הבטחון רב-אלוף ס. דיבון: לא אפרת' זאת. אמרתי, כי אלה הם הגבולות החשובים שלם.

היניר א. הכהן: אני מודח, שהיתה אז תקופה של סבוכה, ולא שפנוי שנאסר חשב, כי הכלכלה צולעת וישראל מיתון. וכל אלה יחר עס הדר-הlicoוד האוטיסטי מחלשים את הצבא,

אלא פבוכה סבפוגים. ובכוון, שדבריו של בן-גוריון צעדו בעט את האמידה בזיכרון ושוב בזיכרון בערין המחדל. עוד לפני שנה לי היה ברורה, שאינו מחדל, וכי דבריו ברובים מחרך מחדל שלו לגבי העברותיו הרא' את ראש הממשלה דלא מחדל שקיים בזיכרון. צורתו לומר, אין לו אסון בראש הממשלה, אך לא בכוון להטיל כל על הצבा. סביחנה מסויימת דבריו קבעו לא בפעם אם הزادו וHAMBOCHA בעט.

זכותם של אלה שהיו להם היסודות לבני עמדת העולם ובו' ובו' להסס, ארלם חייב אמי לומר: חסיבור של א' ובו' בו' ייטזאמ ער' לנו. העובדה, שזה קרה כבנה וחזי לפניו הבהירת, עזרה לנו. לא פלה

3.10.1967

על דינדי, כי בקבוק מלחם עזירה צבאית רטורה היה בימי הטלגרמה על שיחתו עט לפאל ובו הטלגרמה טבולה אליו.

מה שקבע היחס העובדה, שעצמא היה מרכז ולא סבב שכבת רוזינה ברגע איזה רוזינה, אך אם אין זה כך, אבוקסם לתקן אדרמי. אם ידרז הרמטכ"ל ושר הביטחון לחת הסבר - מה טוב, אך אם לא - לא אמזרך על כך. אי-כ"י חרטוב, שהשורם את היחס מלאה ברוסט כפוקודם הם לאו אם זה עז' סיד' סיד' או טיב' מלא. ברור לי, שעצמא גורעד לטבר את אדרמי, להפליא חיל האזרע בחריפות פטע, והתקבירות האלה צדירות הינו להתבצע אם ג-5 או ג-8 לפחות.

בל נועלם שלוחות הפלביה רמהדרון לחטמי רע מדרון יסראלי. רציני עד לפדי שבח אימקניהם בירור עם הרכבי, אך סבבם מה לא הרוא שר החוץ וראט הפטולה לרזון לבוא על סבר זה לדין, אך העובדות ריברץ בע' עצמן, והן דברו בדורות. ברור היה, שאנו פרטיהם לפדי רע מדרון לפחות רבדור היה אז, שאנו היינר אדריכים להירת הירדים. רהרגע בא. ובול ביפוד בראת ידרים ואדריכים האומרים, כי אבו החוקפן.

ולבסוףם נשמעה בקרת סבי טר הבטחון על כך, שמהגדי הגש לא חיו מוכנים, השיב על כך ראט הפטולה. אמרם הפסדרים זכרבים, אך יש לזכור, כי העובדות הרכיבו ותראות המלחמה הריכית. ותראות המלחמה בגוף מכך, שעומם בלחם על חייך ועל עזם קידם המציגות. יש לזכור, שבכוון שמעט כל חייך, אולם לא רק בירדים דלאם ולא באהרץ לו בלבד, אלא בכליהם.

אר ססוקן חזרו מהיה על הערך פגדי רחמסה. זה דבר שיש בו סיכון רב. מה שפם במטרסם ובטוקים ומה שפם באוביים אצוריים נאדור אין לך פגדיים. משב כזה מחייב בדיקת ומיקון. עליזן לאקיים דעת אל כדי שודען לעל תריה תלויות במחסדים.

אשר לבאות רהטסנות לגביה המשיך, המלחמה הבהה וחובגות פלאו - בישיבה אחורית, על כל פצעים, כל זה מהיבב את חזנו לבוגדרה, שאבי פאמין, כי היה קידומם.

אלוניה ג. גריין:
בקורתו אתה שברצוני להבהירך, רהיא לגבי הפעבר,
אר יש לה ליקחים לגבי הפתיעות

2) בד סב על כך, סקירת היחס ההכחלה, סבד 1970 לא היה מלחמה. היזב אבו לתקן את הקביעה ת-ו עד כמה מהיא ברוגת להערכות הטרוריסטיין.

ההכחלה היחס, טלא מהיה מלחמת ביוזמת ישירה של מפקה של ביה, אך בחלים תופיעו בהערכות מפגזת 1964 ו-1965, כאשר ורדר על סרו של 3-4 שבטים, אפסדריות של גראת יסראל למזר מלחמה, אך הטערכותה במלחמות, כאשר בין הטערכות שיכלות להביא למלחמות כדוגמת הוועדרות פגיעה מצרית במצרים, סגדית מישראל אילת וחרדפת בטחון בדולית ישראל נזיקה בפזון אם זה כהוואה זו חמי ואם זה כהוואה מל-פתח.

כאשר אבר אורדרים, שהיחס הכחלה, כי עד ל-1970 לא היה מלחמה, הרי אכן רצת היחס לכט, שלא היה אדרטסנה או פליטה מזרית

3.10.1967

בידודה מבדיה בדרורה, אך רקחן בחשבונו אפסדרות של גדרית יסודאל למלחמה, אך היורדות אגב כזה, סול דיז פלטת מבדיה מסריינט - זיכרג למלחמות,

גם בלחץ בחשבונו הכרחיה האפסדרות, דיבין הדוד - טה יכולת מבדים להנגישו, לסדרות היוחה בתימן. הצעיר נל בר, פלמירות, הכרחות פהיא מהזיקה בתימן, יכולות המדרדים לה. מיד מREL ישראל בחרום ביכרים סאך. השבון, בז' בתחלת 1968 יחתה בכם להגמיד סול יסודאל כרחות יזהר. דולדלים מסודר. גיטריך בסוד יזבי, ועם זאת ימיירן כרחות בתפקן.

ברוך שיתה חייבים אגד לשאל את עצמו על הלקחים.

אנו אומרים השגה העדרית גבסיסית טלה התגובה ולא התגובה בצדוק להתקפות המה במבוקש. הטוטט בצדוק להתקוממות הצבאית הרדיבית, כל אלה הם סימני מבדים מבדים כל כך סטנדרט סדרה.

על הבוחן רב-אלוף ס. דיבין לא הביאתי את דבריו של דאמ אס"ן, הזר אס"ר, שהימת הנזה, מבדים לא חתקין את יסודאל נד סבוי המבוגדים, אך בהחלט בלחץ בחשבונו אפסדרות של סגירת המציגדים, אובי אומד, אובי דראה את ההבדל. אם סובדים את המציגדים, הרדי צלינים לחוביה, פהם מביבים כי עלולה לפזר כל קלחתו.

אלוף א. יריבן יט להביע בין הביסורה. אטוד, כי בתקופה הדריבת לא ירבינו מספיק חזק ברז' לצאת עלייבו לסלחת הפטר, אך יהיה מספיק אוזדים כדי לסתוג פכה.

על הבוחן רב-אלוף ס. דיבין הייתה בגדי חבירדר הזה כאן, אך איז בער בירוד כזה. הזרעתי קפה לטובה. אובי מסתכל על קויזר הזרע. לא כל יומם פורצת מלחתה, ראיי חולין כל גיחתו של היור"ר שאמר, כי חניבורות מבדות בז' פצן וחרבאות חן מזבחן.

אבי מתחייב את זברוי גבי כחן שאפר, כי במסרדו הפלחה צדקה היתה להילך סוריה, טהיא אובי אבות הסדרה של פירליות הטרדור, ובזריך לחתם אותה בחשבונו במספרה הפלחה. אובי מסכימים שזה חשוב. זה חשוב סאך. אך בשום פגיהם לא זריך היה לקחת את סוריה במדרת פלחתה לבושה זה. קרבהה היא, שמדובר בר איז בבדאים הידם לא-מחליט את מגמתה לסלחת בורדייה. חביבה היא בינה של סופר. נבגדת קורדים לזה דנטק.

אבי מתחייב סאך ערכיהם חשבון בפפ, אך בתבאד, שידפסה בגילוי לב רגבחדות, ואין זה כל פסול. אטודி כל אשר חשבתי על המבוגדים איז הגלגולו, بما טעינו רבעה לא טענו,

סודן מלחמת הפלחה? א) התפרגרות מסודה של מבדים אם לא תיחלץ וכל צור לא נחלצה, ב) פולות הפלחה הגסרגות שלבו,

3.10.1967

סלא הין כפARTHן בעבר - הפלת מטוסים פועל לדםך. אסלאי איז, שצאת לא יוכלו לבלווע. זה קרב את המלחמה. ג) הזרעה אשיטים אסלאים לסוריה, אסם לא יוכלו, איז - יסראאל - בגבירותם אמריקניים. ברובה זו פרטן כפליטה לסוריה. ד) חמדיביות הסדרית - גם הדראה אמריקנית באורה לסתן, סך פרטן כפליטה האזהרה המשך פעולות הטורק. ה) האזהרה של האמריקאים, שהיתה בירוחם הימראות. הם הביאו, שהאמריקנים ירדו מטכרים לעוטה. ו) האינטנסיבית הרווחת הכווצת על ריכוזי צבא בגבולות הסוריים.

לזה רובה איז להווטף נבר, שאיזו בדרכו קלבדמי הגוז ב-25 למאי, לפי מיטב ידיעותינו - לא חשב נאזר שבור בזאת לשלחתה, כי אורה"ב לא תברא לפזרתך ויסראאל לא חפס לאזאת לבלה. איז אופרטה זה לא כל כך רלבנטי, כי הוא סבר את הטיצירים ב-23 למאי, אולי זה דלבנטי לפגיטו של חזסינן, כי אידך פעלך איז, הרי לא היה לנו כל צורך אקסאץ' לדרכם. וזה חלק למכרים ב-30 לחודש, היתה בזאת מקרות פערן עד שהחליטם לעברך לצד מטדים, וזו על יסוד החזקה, שהישראלים איזם מעדדים לחברות בחזרה.

אשר לקובצאניה של בוגרנו שגדלים כפרלים הטרור החבלה, לי יש מיאודיה של סוליזיט. היא פומחה בזיבוקם למטרת המלחמה. גליה עמד חבד הבודה גבי כהן, שדריך לראותם או סוריה כמטרת המלחמה.

במה לרטוי שאיזו וטפיזו? בוגר, שדיםם הדברים הזכורים היא ארוכה ועפרה רק כל הטזריזות.

קורם כל טפיזו ביחס ליבורנות אל חזסינן להציגך למטדים. גם האמריקאים בדרכו לא מעט על הזרע. בשירותו כחדר טל חלסינן ועל אי אקסאץ' עשייה פולוות גטראל, סא/מעדרע מפדיין פלא יותר. חזרה שבדרך האחדון הסדרך לנארט גדרה היתה בזיגו לקובצאניה חמפריקנית, שבחלקה גם איז קביה איז, באטר השבתי, שיש הבדל בין חוסין לבין האחדון.

הטעות השגיה היתה ביחס לאזרחים. איז לא ידעת, סך זה. בחלמותיו הרעים בירוח לא תארתי לי כך את המגן אטם. בז-סולה הדיחיבי. בן-גדרון אמר, כי זה הידיך כל עוזרו ח". טעתי.

טפיזי - כאן לא איז - אלא אם החזר ביחס למירם ההפודה של כוחות הארץ במייצרי אילית, טר חוץ אמר, שלא יהיה זה פטוט לפזרה את כוחות הארץ, דריש לטעם כך סייגיסט טלא, הסבר שזה פטור, היתה קובצאניה פגיעה ביציבות הדבון.

היתה פגעה בפזין זה טל מיצרי אילית ביחס להתחייבויותיו של איזונחאדור לאזין זה. לא רק המושלים, אלא גם איזונחאדור. גם הוא נתן פרובה מספישות ולא פטוט בזאת כפלוא הגדמה, איז בביבו כל כך וטעיתך.

כן טפיזו בהפרכת כלגרותם של האמריקאים לבזיא לעזרתך במלחמה טפ.

איז קיבל את דבריו דאס המטה, כי אורחת פגיעה לאמריקנים הייתה בכרי אחד כך לא ייאמרם למה לא פטוטם? אך מה היה קורת אילו הביעו האמריקאים כרבות לאוthon פגיעה רהינו אופרטיס הבה ובמהם. איז הידיך עופים משבה חסוך, כי שותך כהה הוא לרווח. איז היחס שערוף שלא בפגה אליהם כלל, אפילו אם זה לטם אליבי בלבד.

לא הייתה במשלה, אך איזה מעדיך שלא הייתה
שבובנה בהקדפה סקומה לפדרץ הפלחים. איזה מעדיך שהיה מובלעת בקשר החובבים
שהיו צריכים להתלויפם. אין לי שפוצה.

האליה היה על הפער שבין סגירות המיצרים ובין
דיבוק הכוחות ופוז-5 ביזוד. אם האזרחים, כי הכל היה מוחבבן ומסודר
ולא עפדה האליה אם להלט אם לא? אלא מתן מהות למטר"ם מדיבוק. איזה
חולק על כך.

איזה חולק גם על חכימות הטענה לפתיחת הפלחתה
בידם מאובי נכסתי. התכנית הייתה מברוסת ביטודה על כיבוש חלקי בסידי, על
סגה שיטס כיבושים זה אחר כך קלף פיקוח לסתור המיצרים. זו איזה חכמת
טרופה. מוחך לי לחלוק על כך. בתקופת ההיא לא היה אבד מלקוף, כי טטרת
הפלחתה היא שבירת הגב-הצדדי.

ההיפותזה רבעה לא אחת מישיותה ורשות
החוץ והבתוכה.

ג. גז-אליעזר

ההיפותזה רב-אלון מ-דיבוק כז עיגן בכך, שלא הזמוץ שטוטי קרב בכם-ירדן
בכרות בפק כהה שדים וחיכוך לדודו הבא של
הטוטטים. לפי דעתי הין דיבוקים לתיו אבלנו כוד 200-400 מטרים קרב, שאז
היא באפשרותו לקבלם, והבה מלפניהם שבי שגען הדומות.

איך הגיעו למלחמה ומה הילך הילך הראשון
שבהנחתה ערבותית הוא, כאשר כוד איבוי בטרם שטחם הדאות בסתיו, כי איזה
יכנלים למצא את עצמו פהארם בפצע בזיה.

ההיפותזה רב ל. ארכוביץ: סרlich ולחפריד בין הפער לבין איזה
העדיר ובכך לירון מיזוח לעבון זה.

כבר עמדתי בדברי על איזה סרlich האוריינטליים.

כבר ספרתי מה הייתה סמה הפלחים לחומות . בכל זאת חתוטספּר ישרה
אווריונטליים, נבורן לא ספציים, וגם צובוה זו יפ' לקחה בחובון. כל דבכה,
כל בפק שגדים הדאות אפריקה בבחינת מרט לנטראן הבתוכה כמספק נאך. כל הבתוכה
בשפן על זרפת. לא התבוננו לבקט כוד 72. איזה שכאים להחלטת הקונגרס.

כירום מיזרים על עוז 150. אולי יבוא מישחו
ליאמר, כי דרייך היה לדבר היו לא על 150, אלא על 700.

ארמל שם הבתוכה, כי שר החוץ אבא אבן חשב,
כי קפה יהיה להציג את חילוני האו"ם דסעה בהערכתו זו. איזה ארמל: אם לו
זה היה כל כך ברודר, הרי מה קרה ב-1956? הבתוכה שר-אל-שייך חורי לא היה
שורם פרטת, סואץ - לא שורה ומחייב כל בולג'bין איז הפתיח יותר מאשר אמר הփיר
עכשו מכתבו של קוסטבין. אולי היה הפעם מוצדק, אולי - לא.

3.10.1967

לפי דעתך חרבת חייתה עלינו לפניה לאmericאים בנסיבות לסידור. זו דעתך. יוזם לבו היפך, כי מוכן המכתבים של קרסיבין לא היו סוד לב' רוסיה ותיזכר מוכרכיהם לפניה אליהם. תיזכרו הייבטים להציג את הספר שביברנו לזרוביינא. אחרות היממה זו טפחה. מחשש, היהת ישיבה עם הרטכ"ל, אם הרצוב ועם עמידה. הרצוב אמר, כי הנטיא לא יכול למסר הזרה, שהטnga בישראל כאילו פוגע בהם. היה כי טופח, שאילו לא היה ג'זעון טסבך כל כך בז'יסזאום, היה אורלי נא לעזרתנו. איבגי יונדע, אורלי. בז'דרים יותח קסזים הם באדים בסיציוות ואמר אויבר פוגעים אליהם. מה ביצת רגוז סל דה-גונל? הוא סרוצ'ה הרד אמראט לכם שלא לפורת. אורלי, אילו הי' גומליין צלייר יונדע, פונט, פטמיין זומט פטמיין, לא היה הרוג כה בז'ול. איבגי סבורי, תיזכר ארכיבים לתחעלם מן הפאל שביברנו לא להציגן לאירוע הברית לזרוביינא.

בהתאם לטענו, כי בעקבות ההתקפות גמך היממה האחרונה אבד חוטפים להתקפה רפלייך לדעת, כי בעקבות ההתקפות גמך היממה האחרונה אבד חוטפים להתקפה פלא טזריך-סורה בכל עיר. יש למסר ברורו למסילה ארצות הברית אם תחזיקו הבהא קידם סבואה של התקפה כל יזראל טזריך-סורה בז'ג'ה זה הכליה. סדרה מידי של ההתקה היינזת האmericאית. אבד אומרים לא להציג התחיילנות זו לזרוביינא - החש טסלה.

ההתקפה רג'אלז'ף צ'ז'יז' מה היה רשות אילו חלקו לך שלשה קידמים מהзи חשי כדי לתאמ?

אתה דואת חלקו חלקו. אילו חלקו - היזיד רואים איזר לפועל.

איבגי סקל אט המלה "סבורה". צר לי, איזר בעזה הדבד מטהר כרוניות סוריות, אך הוציא ברבים ובזבאו, שאיברנו מלכזים דזרצ'קו טזריך. בן גראן הפקוון אפסם לפחדל אחר, אך בקשר בז'רנו במחדרים. איבגי יונע ע נס זו היממה הסנה לשלמות אם לא. יש סבורה דיש זימוקים.

אבי אומרים הפלחתה פרצת בගל קיזמה של יפלאל. במקומו או במאחור היממה פורצת מלחמה. נברן טזבך על 1970. אבי קבלתי מאריך זה נירופה. מאי' חבט אורי 1970 ואורי יותח טזקם.

הציגך זה דבר שאין לו שעור. בחוקות האחרונה איזר מס' הספר הנקטן רג'אל הפלאי פ-5 ימ'ם ל-5 ימ'ם. זה 3/2. רק אומרים דברנו על רוח 70 איזרiderובים.

חשוב לרבר על העמיד וחלוואי שגדבר עליו בז לאור הפרקורה לא היה שלחתה.

הבר הבודה איזר שאל: אם יטבנו גם את תיארנו יטבם היזיד ורודה שאלת זו ירעדת ראיון מה להוציא.